

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Csp/188/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617209604
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617209604.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Kristínou Glezgovou v spore žalobkyne X. V., O.. XX.XX.XXXX, V. XX.R. XXX/X, I., D. SR, právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cífrom, advokátom, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692 zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368 v konaní o určenie, že žalovaný nemá právo domáhať sa výkonu zrážok zo mzdy takto

rozhodol:

I. Žalovaný nemá právo domáhať sa výkonu zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.11.2008, ktorú uzavrela žalobkyňa so spoločnosťou Poštová banka a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890.

II. Žalovaný je povinný žalobkyni nahradiť trovy konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala proti žalovanému určenia, že žalovaný nemá právo domáhať sa výkonu zrážok zo mzdy. Uviedla, že podáva žalobu s poukazom na uznesenie tunajšieho súdu (č. k. 21Csp/164/2017-28) zo dňa 19.06.2017, ktorou jej bola uložená povinnosť podať do 30 dní od nariadenia neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej.

2. Žalovaná spoločnosť PRO CIVITAS, s. r. o. (ďalej len „žalovaný“) doručila zamestnávateľovi žalobkyne Dohodu o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy, výzvu na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 11.02.2015 (ďalej len „výzva na výkon zrážok“) v súvislosti so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvorila žalobkyňa dňa 07.11.2008 (ďalej len „zmluva o úvere“) s právnym predchodcom žalovaného, so spoločnosťou Poštová banka a. s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej len „právny predchodca žalovaného“).

3. V predmetnej veci je nepochybné, že vzťah založený zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľsko - právnym, čoho nevyhnutným dôsledkom je potreba aplikácie takej právnej úpravy, ktorá bola prijatá na ochranu spotrebiteľa s motívom zvýšenia ochrany slabšieho subjektu záväzkového vzťahu.

4. Výzva na výkon zrážok odkazuje na dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere, konkrétne článku 3. bod. 5. (ďalej len „dohoda o zrážkach zo mzdy“), ktorá dohoda bola v texte zmluvy o úvere vopred predformulovaná.

5. Zamestnávateľovi žalobkyne už v priebehu mesiaca február 2015 zaslal žalovaný výzvu na výkon zrážok, na základe ktorej došlo k vykonaniu zrážok z jej mzdy, nakoľko zamestnávateľ má povinnosť v

súlade so znením § 551 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), tieto zrážky v prospech veriteľa svojho zamestnanca vykonávať.

6. Zrážky zo mzdy prostredníctvom inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy začal realizovať zamestnávateľ žalobkyne voči žalobkyni pôvodne už v mesiaci máj 2011 na základe žiadosti o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú zaslal právny predchodca žalovaného. Následne zrážky žiadal realizovať aj žalovaný v mesiaci december 2015 a trvajú doposiaľ, pričom zo mzdy bola zrazená suma už vo výške 487,03 Eur. Nad rámec žalobkyňa uhradila sumu 60 Eur.

7. Aby konajúci súd mohol rozhodnúť o tom, či žalovaný má právo domáhať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy je potrebné sa v prvom rade vysporiadať s otázkou neplatnosti samotnej dohody.

8. Dohoda o zrážkach zo mzdy neodzrkadľuje vôľu žalobkyne, nakoľko táto bola vopred predtlačená vo formulári vytvorenom pôvodným veriteľom, pričom uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy nebola so žalobkyňou osobitne dohodnutá a žalobkyňa musela zmluvu o úvere prijať ako celok, bez akejkoľvek možnosti zmeny zmluvných podmienok. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola vopred predformulovaná v texte zmluvy úvere drobným písmom v článku 3 bod 5. zmluvy o úvere, pričom jej obsah nie je na danom mieste bližšie špecifikovaný, ale iba odkazuje na článok 4 bod 4.8 obchodných podmienok pre úver. Týmto spôsobom je spotrebiteľ nútený už v čase vzniku právneho vzťahu takúto dohodu uzavrieť. Žalobkyňa sa tak musela podrobiť vopred určenej a naformulovanej zmluvnej podmienke obsiahnutej v zmluve o úvere bez toho, aby právny predchodca žalovaného túto podmienku so žalobkyňou individuálne dojednal. Nehovoriac o tom, že predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy je dodávateľovi daná možnosť obísť viaceré zo zákonom vypočítaných neprijateľných podmienok v OZ.

9. Zmluva o úvere obsahuje podľa názoru žalobkyne viaceré ustanovenia, ktoré sa dajú považovať za neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 1 OZ, a taktiež za nekalé podmienky podľa čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Dohoda o zrážkach zo mzdy je jednou z neprijateľných zmluvných podmienok.

10. Spotrebiteľ v rámci dodávateľsko-spotrebiteľských vzťahoch vystupuje ako slabšia zmluvná strana, ktorá nedisponuje s takými odbornými znalosťami a informáciami o jednotlivých právnych či iných inštitútoch, ktoré sú obsahom samotných zmlúv a ich príloh ako samotný dodávateľ. Z uvedeného možno logicky vyvodiť, že žiadnym, resp. nedostatočným oboznámením spotrebiteľa s dohodou o zrážkach zo mzdy vzniká zásadný nepomer vo vzniknutom občiansko - právnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa.

11. Uvedená podmienka je neprijateľná aj z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery a legitímnymi záujmami spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko existuje legitímne očakávanie, že dodávateľ pri výkone svojej činnosti s náležitou odbornou starostlivosťou, nezneužije svoje výhodnejšie postavenie.

12. Dohoda o zrážkach zo mzdy je ako zmluvná podmienka v rozpore s § 53 ods. 1 OZ, keďže ide o zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pričom žalobkyňa nemôže žiadnym spôsobom zabrániť vykonaniu zrážok zo mzdy, a to aj napriek tomu, že žiadny súd postihnutie jej majetku neschválil. Podotýka, že výkon zrážok je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti, čo má v konečnom dôsledku za následok, že spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je v spotrebiteľských veciach založený na subjektívnej predstave veriteľa o výške jeho pohľadávky a jej príslušenstva. Jedná sa o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez súdnej kontroly, pričom tieto zrážky nemôže dlžník voči svojmu zamestnávateľovi nijako korigovať ani zastaviť. Je teda dobre možné, že v rámci žalovaným vyčíslenej pohľadávky sa ocitnú aj nároky, ktoré sú nanajvýš sporné. Odkazujeme na znenie § 54 ods. 1 OZ, podľa ktorého, akákoľvek dohoda v spotrebiteľskej zmluve, ktorá zhoršuje postavenie spotrebiteľa, nie je možná.

13. V ďalšom texte k otázke právneho posúdenia dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyňa uvádza, že predmetná dohoda nadobúda účinnosť až potom, ako sa veriteľova pohľadávka stane zročnou. Zrážky možno teda vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky. V prejednávanej veci k predčasnému

vyhláseníu splatnosti, a teda k „zosplatneniu“ zo strany právneho predchodcu žalovaného nedošlo. V dôsledku uvedeného predmetná dohoda nemohla nadobudnúť účinnosť.

14. Na podporu uvedenej argumentácie dávame do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 5Co/554/2013 zo dňa 19.06.2014.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené, dohodou o zrážkach zo mzdy nie je možné zabezpečiť budúcu pohľadávku.

16. V závere podávanej žaloby si dovoľujeme konajúci súd požiadať, aby si v zmysle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ Mostaza Claro, Godard a Océano Gruppo Editorial urobil úsudok o nekalosti zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve.

17. Súčasne uvádza, že žalovaný ani nie je legitímnym vlastníkom pohľadávky, ktorá má byť uspokojovaná inštitútom dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že pôvodným veriteľom pohľadávky majúcej sa uspokojiť predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy bola Poštová banka, a. s., pre ktorú ako bankovú inštitúciu, platili určité zákonné požiadavky v súvislosti s postupovaním jej pohľadávok na tretie osoby nemajúce postavenie bankového domu.

18. V súvislosti s postúpením pohľadávky dáva do pozornosti § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „zákon o bankách“), z ktorého vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu a súčasne je banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy, že dlžník je v omeškaní; preukázanie dĺžky omeškania so zaplatením viac ako 90 dní. Vyššie uvedené podmienky splnené neboli a preto nebola pohľadávka pôvodného veriteľa - Poštovej banky, a. s., postúpiteľná.

19. V tomto smere poukazuje aj na ustanovenie § 525 OZ, v zmysle ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpením bankovej pohľadávky na iný subjekt (predovšetkým taký, ktorým nie je banka) dochádza k zmene obsahu pohľadávky. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž spojené, a síce integrálne, špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk. Obsahom bankovej pohľadávky sú totižto povinnosti vyplývajúce priamo zo zákona o bankách a taktiež aj bankové tajomstvo v zmysle uvedeného zákona. Postúpením bankovej pohľadávky priamo na subjekt, ktorý nie je držiteľom bankového oprávnenia, a ktorý nepodlieha zákonu o bankách, dochádza k zmene obsahu právneho vzťahu, resp. pohľadávky.

20. Žalobkyňa má tak za to, že pri postúpení pohľadávky došlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách, a taktiež aj k porušeniu ustanovení Občianskeho zákonníka, a v takom prípade je nutné posudzovať úkon postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ.

21. Naliehavý právny záujem, ktorý sa vyžaduje pri určovacej žalobe podľa § 137 písm. c) CSP v danej veci vyplýva priamo zo zákona (§ 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), nakoľko sa týmto určením naplňajú ciele smernice Rady 93/13/EHS - zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak by vnútroštátna právna úprava umožňovala veriteľovi obísť súdne preskúmanie neprijateľnosti zmluvných podmienok prostredníctvom inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy, došlo by k pozbaveniu smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, jej užitočného účinku (viď rozsudok KS v Košiciach, sp. zn.: 5Co/554/2013 zo dňa 19.06.2014).

22. Pre doplnenie žalobkyňa uvádza, že naliehavý právny záujem je v tejto veci daný aj s ohľadom na tú skutočnosť, že deklarováním neexistencie práva žalovaného domáhať sa vykonávania zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy sa zabráni žalovanému naďalej znižovať majetok žalobkyne prostredníctvom neplatného zabezpečovacieho inštitútu. Rozhodnutím súdu v súlade so znením žalobného petitu sa navyše odstráni stav neistoty, v ktorom sa žalobkyňa nachádza, pretože následne bude môcť žalobkyňa argumentovať vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej zrážky zo mzdy nevykonával.

23. Žalobkyňa je presvedčená, že dostatočným spôsobom preukázala nedôvodnosť vykonávania zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, a preto žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiada, aby konajúci súd určil, že žalovaný nemá právo domáhať sa výkonu zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.11.2008, ktorú uzavrela žalobkyňa so spoločnosťou Poštová banka a. s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890.

24. Súd vo veci vyzval žalovaného na vyjadrenie v zmysle § 167 ods. 2 CSP uznesením č. k. 21Csp/188/2017-61 zo dňa 17.07.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.08.2017.

25. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 26.07.2017 uviedol, že podľa ustanovenia § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Podľa ustanovenia § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. V prvom rade je dôležité uviesť, že žalobca nepodal žalobu v zmysle § 137 písm. c) ale v zmysle § 137 písm. d) CSP. Podľa ustanovenia § 137 písmeno d) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Žalovaný namieta nedostatok procesnej podmienky - naliehavého právneho záujmu, podľa ustanovenia § 137 písmeno d) CSP. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 OZ). Určenie existencie právnej skutočnosti (napr., že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Preto napr. výrok rozsudku, že kúpna zmluva je neplatná, nemá výpovednú hodnotu, či je v čase jeho vyhlásenia vlastníkom veci žalobca alebo niekto iný. Z týchto dôvodov nová právna úprava CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva), pokiaľ ide o naliehavý právny záujem má žalobca naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Prívlastok naliehavý treba chápať tak, že právny záujem má dostatočnú intenzitu. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naopak, naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. Z doktríny preventívneho charakteru určovacej žaloby vyplýva, že naliehavý právny záujem absentuje, ak má žalobca možnosť žalovať na splnenie povinnosti. Je to tak v prípadoch, keď tvrdené právo už nie je v štádiu neistoty alebo ohrozenia, ale kedy už došlo k jeho porušeniu. Naliehavý právny záujem musí žalobca preukázať. Povinnosť žalobcu preukázať naliehavý právny záujem logicky znamená aj to, že žalobca je povinný uviesť v žalobe skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný. Na preukázanie týchto tvrdení je povinný navrhnúť dôkazy. Zároveň sa žalovaný plne stotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 586/148/2014. Určovací návrh je prostriedkom umožňujúcim poskytnutie ochrany právneho postavenia navrhovateľa skôr, než toto jeho postavenie bolo porušené. Jeho cieľom je zásadne poskytnutie preventívnej ochrany, v čom spočíva jeho rozdiel od žaloby na plnenie, ktorého uplatnenie prichádza do úvahy až vtedy, keď už právo navrhovateľa bolo porušené, takže jeho cieľom je reparácia. Ak by teda navrhovateľka bola toho názoru, že odporca sa zrážkami z jej mzdy bezdôvodne obohacuje, mohla podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, kde by súd prejudiciálne riešil platnosť dohôd o zrážkach zo mzdy. Za nedovolenú považuje súdna prax takú určovaciu žalobu, ktoré neslúži podmienkam praktického života, ale naopak len k zbytočnému vyvolávaniu ďalších sporov. Hypoteticky - ak by aj súd určil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a také rozhodnutie by nadobudlo právoplatnosť, takto určený právny pomer by len vyvolal sériu súdnych sporov: napr. vydanie bezdôvodného obohatenia proti odporcovi. Ak teda žalobca tvrdí, že už došlo k porušeniu povinnosti, podľa názoru žalovaného nie je určovacia žaloba vhodným nástrojom obrany. Takéto rozhodnutie vyvolá len sériu ďalších sporov o zaplatenie (vydanie bezdôvodného obohatenia).

26. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Žalobca vo svojej žalobe uvádza, že dohoda o zrážkach zo mzdy je ako zmluvná podmienka v rozpore s § 53 ods. 1 OZ, keďže ide o zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pričom žalobkyňa nemôže žiadnym spôsobom zabrániť vykonaniu zrážok zo mzdy, a to aj napriek tomu, že žiadny súd postihnutie jej majetku neschválil. Toto tvrdenie sa vôbec nezakladá na pravde, nakoľko právny predchodca žalovaného podal žalobu na rozhodcovský súd, ktorý vydal dňa 30.04.2014 rozhodcovský rozsudok sp. zn. IA-C/0314/0438, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2014 a vykonateľnosť dňa 03.06.2014. Podľa § 35 zákona

č. 244/2002 zákon o rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Právoplatný rozhodcovský rozsudok ukladajúci vykonať prejav vôle nahrádza tento prejav vôle. Žalobca aj napriek vydanému rozhodcovskému rozsudku si svoju povinnosť do dnešného dňa nesplnil. Zároveň si dovoľuje uviesť, že predmetný rozhodcovský rozsudok nebol zákonným spôsobom zrušený.

27. Žalobca vo svojej žalobe ďalej tvrdí, že dohoda o zrážkach zo mzdy nadobúda účinnosť až potom, ako sa veriteľova pohľadávka stane zročnou. Zrážky možno teda vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky. V predmetnej veci k predčasnému vyhláseniu splatnosti, a teda k zosplateniu zo strany právneho predchodcu žalovaného nedošlo. V dôsledku uvedeného predmetná dohoda nemohla nadobudnúť účinnosť. Toto tvrdenie žalobcu sa opätovne nezakladá na pravde. Právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a. s. vyhlásila úver za predčasne splatný, nakoľko žalobca podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.11.2008. K vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo dňa 13.07.2011. O tejto skutočnosti sa žalobca dozvedel dňa 18.07.2011, o čom svedčí doručka vlastnoručne podpísaná žalobcom. Taktiež nie je možné súhlasiť s tvrdením, že by išlo o zabezpečenie budúcej pohľadávky. Išlo o splatnú pohľadávku, o ktorej právoplatne rozhodol rozhodcovský súd a plnenie, ktorej si žalobkyňa do dnešného dňa nesplnila.

28. Ďalej žalobca uvádza, že žalovaný nie je legitímnym vlastníkom pohľadávky, ktorá má byť uspokojovaná inštitútom dohody o zrážkach zo mzdy. Odkazuje na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, z ktorého vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu a súčasne je banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy, že dlžník je v omeškaní, preukázanie dĺžky omeškania so zaplatením viac ako 90 dní. Taktiež poukazuje na to, že prišlo k postúpeniu pohľadávky na subjekt, ktorý nie je držiteľom bankového oprávnenia. Opätovne žalobca uvádza skutočnosti, ktoré nie sú pravdivé. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 zákon o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva: to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. V zmysle vyššie uvedeného si žalovaný dovoľujeme poukázať na listinu „aktuálny stav úveru“, z ktorého jasne vyplýva, že súčet žalobcových omeškaní so splnením čo i len sčasti peňažného záväzku presiahol jeden rok. Ďalej, pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky na subjekt, ktorý nemá bankové oprávnenie uvádza, že žalobca zrejme poukazuje na § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že toto ustanovenie bolo do zákona o spotrebiteľských úveroch uvedené až novelou účinnou od 01.07.2017. Konkrétne išlo o zákon č. 299/2016, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 129/2010. Pričom k postúpeniu pohľadávky prišlo ešte pred touto novelou.

29. Žalobca nijako nepreukázal nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu, ani to, v čom má spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jeho strane. Vzhľadom ku skutočnosti, že dôkazné bremeno nesie žalobca, je jeho povinnosťou preukázať, že zmluvu neuzavrel slobodne, s výnimkou prípadu, ak by v čase jej podpisu bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, resp. jeho spôsobilosť bola obmedzená. V opačnom prípade ide len o účelové, ničím nepreukázané tendenčné tvrdenie a súd by ho pri hodnotení dôkazov nemal brať do úvahy. Žalobca si slobodne vybral právneho predchodcu žalovaného, napriek tej skutočnosti, že na trhu je pomerne široký výber iných bankových inštitúcií a produktov, akceptoval vykonávanie zrážok právnym predchodcom žalovaného. Právny predchodca žalovaného je bankovou inštitúciou pod dohľadom Národnej banky Slovenska. Je na základe rôznych právnych predpisov povinný spĺňať prísne kritéria nevyhnutné pre vykonávanie bankových činností, preto akákoľvek argumentácia viažuca sa na nebankové subjekty je absolútne neprípustná, nemiestna a súd by na ňu vôbec nemal prihliadať. Podotýka, že spoločnosť Poštová banka, a. s., ako právny predchodca žalovaného povinne na

svojom internetovom sídle www.postovabanka.sk zverejňuje svoje obchodné podmienky v súlade s ustanovením § 37 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Tieto obchodné podmienky boli žalobcovi dostupné k nahliadnutiu v akomkoľvek formáte písma a žalobca si ich mohol preštudovať kedykoľvek pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere a tak mal možnosť si vybrať, či uzavrie zmluvu úvere so spoločnosťou Poštová banka, a. s.. Preto nemožno konštatovať, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, pretože je nezvýraznená, keďže túto si žalobca mal možnosť preštudovať v akomkoľvek formáte písma a v akomkoľvek časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o úvere.

30. V ďalšom žalovaný poukázal na znenie § 551 OZ. Písomnú dohodu o zrážkach zo mzdy ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky uzaviera veriteľ s dlžníkom. Obsahom dohody je súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne poukazovali veriteľovi. Zákon pritom výslovne ustanovuje, že dohodnuté zrážky nesmú svojou výškou presahovať výšku zrážok, aké sú prípustné pri exekúcii. Žalovaný poukazuje aj na odlišné stanovisko sudcu U. L. k nálezu sp. zn. 1. ÚS 547/2012 v znení: „Považujem za nevyhnutné najskôr konštatovať, že všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“, a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Taký postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýhovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilantibus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevykonalia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane ústavného súdu, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 ústavy).“ Žalobca nepopiera platnosť zmluvy a ani to, že ju uzatvoril dobrovoľne na základe slobodnej vôle. Svojím podpisom súhlasil s celým obsahom zmluvy. Tvrdenie, že sa dohode o zrážkach zo mzdy musel podrobiť je zjavne účelové a tendenčné. Žalobca totiž nikde netvrdí, že bol prinútený zmluvu podpísať. Rovnako je účelové a tendenčné aj správanie žalobcu, ktorý nespochybňuje platnosť zmluvy ako takej, teda nenamieta tú časť zmluvy, z ktorej bral úžitok, ale len časť na základe ktorej má svoj záväzok splatiť. Nie je možné stotožniť sa s argumentáciou žalobcu, že dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, v čom zabezpečovací inštitút, ktorý explicitne upravuje Občiansky zákonník, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

31. Žalovaný si dovoľujeme poukázať aj na tú skutočnosť, že v prípade, ak by žalobca plnil riadne a včas svoj záväzok voči právnenému predchodcovi žalovaného, tento zabezpečovací inštitút by nebol býval vôbec uplatnený. Žalobca si svojím konaním, resp. opomenutím konania, teda nekonaním spôsobil uplatnenie zabezpečovacieho inštitútu zo zmluvy tým, že porušil zmluvné podmienky vyplývajúce mu zo zmluvy, ku ktorým sa sám, slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne zaviazal. Opätovne poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca navštívili právneho predchodcu žalovaného dobrovoľne a z vlastnej vôle s úmyslom získania úveru. Právny predchodca žalovaného nijakým spôsobom nevyvíjal na žalobcu žiadny nátlak, na základe ktorého by bol žalobca prinútený získať úver od právneho predchodcu žalovaného. V zmysle ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy, sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Poukazujeme na skutočnosť, že právny predchodca žalovaného si všetky svoje záväzky vzniknuté mu zo zmluvy splnil riadne a včas a po práve požaduje od žalobcu len to, čo od neho možno spravodlivo požadovať.

32. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenie si zákonného zabezpečovacieho inštitútu. Žalovaný má za to, že pokiaľ súd bude neprípustne v rozpore s vyššie uvedeným posudzovať

uzatvorenú dohodu o zrážkach zo mzdy podľa Smernice v rozpore s tou skutočnosťou, že táto nie je priamym prameňom práva, mal skúmať okolnosti jej uzavretia, predovšetkým, či jej uzatvorenie skutočne spôsobilo nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa a či táto ochrana poskytovaná súdom neprekročí hranice prípustnosti a súd nebude chrániť spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu, ale jeho ľahkomyselnosť a nezodpovednosť ako zmluvnej strany, ktorá sa a posteriori po tom, čo nastali dôsledky porušenia povinností, dovoľáva neplatnosti, pre ňu „nevýhodnej podmienky.

33. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút práve pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Pokiaľ by zákonodarca mal pri implementácii záujem vylúčiť zabezpečovanie spotrebiteľských záväzkov týmto inštitútom, bol by to v zákone uviedol. Ani gramatickým, dokonca ani tým najextenzívnejším výkladom nie je možné dospieť k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľskej zmluve by bola neplatná. Práve účelom zabezpečovacieho inštitútu je uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania a je absolútne absurdné a v rozpore so základnými princípmi občianskeho práva zdôvodňovať neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy práve jej účelom, ktorým je mimosúdne uspokojenie pohľadávky. Akékoľvek zabezpečenie pohľadávok zo spotrebiteľských vzťahov by nebolo prípustné, a pokiaľ by to malo byť účelom a cieľom Smernice, nepochybne by to v nej bolo uvedené, resp. zákonodarca mohol ísť pri implementácii Smernice nad jej rámec a nič mu nebránilo zakázať takéto zabezpečenie (rovnako, ako bolo vylúčené zabezpečenie zmenkami). Ani Smernica, ani vnútroštátne normy nevyklúčujú zabezpečiť záväzok zo spotrebiteľskej normy. A posteriori, po uzatvorení zmluvy vyhlásiť, že je neprípustné zabezpečovať záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy ako neplatnou zmluvnou podmienkou, je v príkrom rozpore s Ústavou SR, našim právnym poriadkom ako aj unijnými právnymi predpismi. Obzvlášť, ak takéto vyhlásenie nemá oporu v žiadnej právnej norme, a zdôvodňovať takýto záver odvolaním sa na Smernicu či dokonca judikatúru ESD je rozpore s Ústavou SR ako aj so samotnou zmluvou EÚ, ktorá presne definuje, ktorým právnym aktom priznáva priamy účinok. Žalovaný zdôrazňuje, že súdy sú oprávnené len vykladať vnútroštátne normy, hoc aj eurokonformným výkladom, v žiadnom prípade nie sú oprávnené tvoriť, meniť právne normy, či arbitrárne rozhodovať, v ktorom prípade ktorú normu použijú a ktorú nie. Za svojvôľu, ktorá má za následok porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky všeobecným súdom treba považovať aj nerešpektovanie kogentnej normy a prílišný formalizmus pri výklade a aplikácii právnych noriem, ako aj prípady, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie nezdôvodnil buď vôbec alebo tak urobil celkom nedostatočne, prípadne ak ho založil na dôvodoch, ktoré v okolnostiach konkrétnej veci nemajú zjavne žiadnu relevanciu. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 110/09 z 2. apríla 2009). Ak všeobecný súd vyhodnotil skutkový stav iba jednostranne a vo veci urobil len formalistický výklad zákonných ustanovení, jeho postupom boli porušené základné práva sťažovateľa. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. 111. ÚS 36/2010 zo 4. mája 2010) Interpretácia zmlúv ako prejavu autonómnej normotvorby účastníkov súkromno-právnych vzťahov je zásadne úlohou všeobecných súdov, to však len potiaľ, pokiaľ všeobecné súdy nerozhodujú v extrémnom rozpore s obsahom súdneho spisu alebo v rozpore s princípom spravodlivosti či arbitrárne. Tento postup by potom bolo možné označiť za svojvôľu, ktorou sa porušuje ústavné právo na zákonný a spravodlivý proces. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1. ÚS 242/07 z 3. júla 2008)

34. Podľa čl.2 odsek 3 Ústavy SR každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Podľa čl. 7 odsek 3 Ústavy SR, Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvo a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2. „Je zrejmé, že v právnom štáte sú vzťahy medzi veriteľmi a dlžníkmi založené na očakávaní, že dlžníci si budú plniť svoje povinnosti a tiež, že štát bude túto zásadu podporovať a poskytovať veriteľom primeranú ochranu.“ (PL. ÚS 11/96). Zároveň žalovaný dáva súdu do pozornosti tú skutočnosť, že § 53 odsek 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platný v čase podpisu zmluvy, hovorí o neplatnosti podmienky. Vychádzajúc zo systematiky zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka podmienka, ako právna skutočnosť, je definovaná v ustanovení § 36 odsek 1 zákona č. 40/ 1964 Zb. Občianskeho zákonníka a to tak, že vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada. Gramatickým výkladom § 53 odsek 4 zákona č. Občianskeho zákonníka je odôvodnený záver, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou ako

právnou skutočnosťou nezávislou od vôle, s ktorou je spojený vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti, ale samostatným dvojstranným právnym vzťahom, ktorý zabezpečuje hlavný záväzok. Je to zabezpečovací inštitút. Nie je to jednostranné uloženie povinnosti viazané na vôľu veriteľa, či povinnosť vznikne, alebo nie. Naopak, je to práve na dlžníkovi, či bude plniť riadne a včas a veriteľ nepristúpi k uplatneniu zabezpečovacieho inštitútu. Opakovane zdôrazňuje, že aj samotná judikatúra ESD, ktorou žalobca zdôvodňuje svoj návrh, vyžaduje rešpektovanie vnútroštátnych predpisov, rozhodovanie nie an block, ale in concreto a predovšetkým riadne a vyčerpávajúce zdôvodnenie, v čom spočíva nerovnováha spotrebiteľa neprospech spotrebiteľa. Až potom je na mieste skúmať individuálny charakter dojednanej podmienky. Zároveň dáva súdu do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/994/2013: „V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že zrážky zo mzdy navrhovateľky sú vykonávané z uzavretého úverového právneho úkonu, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov žalobkyni. Nemožno tvrdiť, že existuje naliehavý právny záujem iba na vyhlásení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (čoho sa navrhovateľ domáha podanou žalobou), pokiaľ dohoda, na základe ktorej boli navrhovateľke poskytnuté finančné prostriedky je vo všetkých svojich dojednaniach platná. Z podaného návrhu však vyplýva, že navrhovateľ nenamieta platnosť zmluvy o revolvingovom úvere, nenamieta ani dojednania, ktoré eventuálne navyšujú v neprimeranom rozsahu plnení, ku ktorému sa navrhovateľ zaviazal, ale namieta len dohodnutý spôsob splácania úveru. V skutočnosti navrhovateľ potom nenamieta neprijateľnú podmienku, ktorá bola dohodnutá v spotrebiteľskej zmluve (napríklad 4 53 ods. 4 OZ), pretože namieta dopad zákonného ustanovenia. Zákonné ustanovenie platného právneho poriadku však nie je niečo, s čím by bolo potrebné osobitne spotrebiteľa oboznamovať. Nemožno vyhlásiť, že navrhovateľ má naliehavý právny záujem akokoľvek nesplácať (teda aj zrážkami zo mzdy) dohodnuté splátky podľa uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, keď platnosť samotnej zmluvy nenamieta.“

35. Zároveň žalovaný dáva súdu do pozornosti rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp. zn. C/197/2014: Súd sa v celom rozsahu stotožnil s písomným vyjadrením navrhovateľa, že dohoda o vykonaní zrážok zo mzdy je platne uzavretá, nakoľko obsahuje všetky náležitosti obsiahnuté v zákonom ustanovení 551 Občianskeho zákonníka a to označenie veriteľa a dlžníka, označenie platiteľa mzdy, označenie pohľadávky, výšku dohodnutých zrážok a súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok. Navrhovateľka si z veľkého množstva ponúk úverov poskytovaných rôznymi bankami, dobrovoľne sama vybrala poštovú banku - bankový produkt- úver, pričom už pri podpise zmluvy mala vedomosť, že poskytnuté peňažné prostriedky je povinná splácať. Pokiaľ by navrhovateľka riadne a včas plnila svoje zmluvné povinnosti, odporca by nemusel pristúpiť k použitiu dohodnutého zákonného zabezpečovacieho inštitútu, akým je dohoda o zrážkach zo mzdy podľa 551 ods. 1 OZ. Taktiež súd poukazuje na to, že v tomto prípade sa nejedná o žiadny nebankový subjekt, Poštová banka a.s. je zriadená podľa zákona a podlieha bankovému dohľadu Národnej banky SR. Dáva súdu do pozornosti aj rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 19.12.2007, sp. zn. 25Cdo 140/2006, ktorým judikoval, že ..."inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je jednak zabezpečovací inštitút a slúži aj na jej postupné uspokojenie, ktorá musí mať písomnú formu inak je neplatná. Obsahom dohody je súhlas dlžníka, aby platca z jeho mzdy vykonával zrážky vo vopred určenej výške a vyplácal ich veriteľovi, ktorému vzniká právo, aby po splatnosti pohľadávky boli vykonávané zrážky zo mzdy dlžníka a boli mu zamestnávateľom vyplácané. Účinnosť dohody nastáva okamihom, kedy je predložená dlžníkovmu platiteľovi mzdy, ktorý síce nie je účastníkom tejto dohody, je však podľa zákona povinný na základe dohody vykonávať od tej doby zrážky a vyplácať ich veriteľovi až do úplného uspokojenia pohľadávky. Musí pritom dbať, aby zrážky nepredstavovali viac, než pripúšťa zákon, a pri prípadnom poklese mzdy dlžníka ich v zodpovedajúcom rozsahu znížiť. Ustanovenie § 551 OZ teda zamestnávateľovi dlžníka úplne jasne ukladá povinnosť vykonávať zrážky zo mzdy svojho zamestnanca a poukazovať ich veriteľom potom, čo mu bola dohoda predložená bez toho, že by bolo treba tento záväzok veriteľa a dlžníka akokoľvek formou akceptovať a bez toho, že by prípadný nesúhlas platiteľa mzdy s dohodou, resp. právnou povinnosťou stanovenou mu zákonom vyvolal akékoľvek účinky či zmenu v rozsahu či obsahu zákonných práv a povinností (je teda zároveň úplne bez právneho významu, kto menom žalovanej takýto nesúhlas vyslovil). Keďže uvedené ustanovenie ukladá platiteľovi mzdy povinnosť zrážky vykonávať, a to v správnej výške, nesie zodpovednosť za neplnenie tejto zákonnej povinnosti a za vykonávanie zrážok v nesprávnej výške, navyiac všetku túto činnosť nesie na svoje náklady s tým spojené. Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd posúdil povinnosť žalovanej na plnenie zrážok zo mzdy jej zamestnanca v prospech žalobcu v súlade s ustanovením § 551 OZ, teda v súlade s hmotným právom. Dovolací súd dodal, že nemožno súhlasiť s námietkou neplatnosti posudzovanej dohody o zrážkach zo mzdy pre jej neurčitosť, nakoľko výška mesačnej zrážky (špecifikovanej v dohode slovami „2,333.--Kč“) aj výška dlhu (charakterizovaného ako

pôžička vo výške 42.000,-Kč s príslušenstvom) sú uvedené úplne jasne a určite. Krajský súd v Nitra, v odôvodnení uznesenia č. k. 25Co/197/2014-50 zo dňa 31.03.2014, uviedol, že ..."Navrhovateľ v konaní neosvedčil danosť akútnej potreby ochrany tvrdeného nároku ako jednej zo základných podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľovi a jeho manželke bol poskytnutý bezúčelový spotrebný úver, pričom sa zaviazali uvedený úver splácať v mesačných splátkach. Dlžníci zaplatili len časť úveru k marcu 2010 a od tohto obdobia úver nesplácali vzhľadom na ich nepriaznivú finančnú situáciu. V zmysle zmluvných podmienok bolo dlžníkom oznámené, že zosplatní úveru pre nesplácanie tohto úveru a vyhlásil úver za predčasne splatný. V podstate od tohto obdobia mohol navrhovateľ danú situáciu riešiť spôsobom uvádzaným v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ak sa domnieval, že niektoré zmluvné podmienky sú neprijateľné. Od zosplatnenia úveru do podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uplynuli tri roky. Súd pri rozhodovaní vychádza zo stavu, ktorý je v čase vydania rozhodnutia a keďže navrhovateľ nepreukázal, že je potrebná dočasná urýchlená úprava pomerov pre správanie odporcu, z týchto dôvodov súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol."... Taktiež rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 6C/197/2012-47 zo dňa 12.06.2014, žalobu o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zamietol, pričom vo svojom odôvodnení okrem iného uviedol, že ..."avšak nemožno tomu bezvýhradne rozumieť tak, že by mal byť spotrebiteľ za svoje neuvážené kroky chránený spotrebiteľským právom vo všetkom. Súd poukazuje na to, že ochrana spotrebiteľa neznamena ochranu pre jeho vlastnými ekonomickými, i neuváženými rozhodnutiami, pri ktorých dal prednosť ponúkanému tovaru, alebo službe pred svojimi peniazmi, to znamená naopak predovšetkým jeho ochranu pred neúplnými a nepravdivými informáciami vyplývajúcimi z informačnej asymetrie medzi podnikom a spotrebiteľom a ochranou jeho vôle pred štandardnými (predformulovanými) zmluvnými podmienkami obchodníka (nie u podmienok individuálne dojednaných). Súd sa stotožnil v celom rozsahu s písomným vyjadrením navrhovateľa, že dohoda o vykonaní zrážok zo mzdy je platne uzavretá, nakoľko obsahuje všetky náležitosti obsiahnuté v zákonom ustanovení § 551 Občianskeho zákonníka a to označenie veriteľa a dlžníka, označenie platiteľa mzdy, označenie pohľadávky, výšku dohodnutých zrážok a súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok, Navrhovateľka si z veľkého množstva ponúk poskytovaného rôznymi bankami dobrovoľne sama vybrala poštovú banku - bankový produkt - úver, pričom už pri podpise zmluvy mala vedomosť, že poskytnuté peňažné prostriedky je povinná splácať. Pokiaľ by navrhovateľka riadne a včas plnila svoje zmluvné povinnosti, odporca by nemusel pristúpiť k použitiu dohodnutého zákonného zabezpečovacieho inštitútu, akým je dohoda o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Taktiež súd poukazuje na to, že v tomto prípade sa nejedná o žiadny nebankový subjekt, Poštová banka, a. s. je zriadená podľa zákona a podlieha bankovému dohľadu Národnej banky Slovenska."...

36. Na základe vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení žalovaný žiada, aby súd žalobu zamietol pre absenciu procesných podmienok (naliehavý právny záujem) a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v prospech žalovaného, alternatívne, aby žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú a neopodstatnenú a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v prospech žalovaného.

37. Následne súd vytýčil pojednávanie.

38. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa trvá na podanom návrhu ako aj na všetkých písomných podaniach v tejto veci, na ktorých zotrúva. Žalobe žiada vyhovieť z dvoch dôvodov. Je daný dôvod na podanie žaloby, pretože žalovaná nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne z dvoch základných dôvodov. Prvá menej podstatná je samotná zmluva o úvere, ktorá obsahuje síce dohodu o zrážkach zo mzdy, ale táto dohoda nebola individuálne dojednaná a žalobkyňa nemohla dostať úver bez toho, aby neuzavrela aj túto časť zmluvy o zrážkach zo mzdy. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako taká je táto neplatná, a preto na základe nej nie je možné vykonávať zrážky zo mzdy. Ešte závažnejším dôvodom je skutočnosť, že žalovaný nepreukázal, že pohľadávka, v zmysle ktorej sa vykonávajú zrážky zo mzdy, na ňu prešla, teda že je oprávnená na výkon zrážok zo mzdy titulom postúpenia pohľadávky, pretože v zmysle zákona o bankách nebola preukázaná jej aktívna legitimácia pri postúpení pohľadávky z dôvodu nesplnenia podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ide pritom o základnú podmienku na to, aby banka mohla postúpiť pohľadávku nebankovému subjektu. Z uvedených dôvodov žiada žalobe vyhovieť.

39. Žalovaný v zastúpení právnym zástupcom sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neúčast' včas ospravedlnil a navrhol vykonať pojednávanie vo svojej neprítomnosti, preto súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného.

40. Súd vykonal dokazovanie konštatovaním žalobného návrhu, výpisom z obchodného registra, rozsudkom Krajského súdu v Trnave, rozsudkom Krajského súdu v Žiline, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, rozsudkom Krajského súdu v Prešove, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, vyjadrením žalovaného, rozsudkom Najvyššieho súdu SR 8Cdo251/2015, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, rozsudkom Krajského súdu v Trnave, doručenkou, výzvou na splatenie úveru, rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej a.s. Bratislava, vyjadrením žalobkyne, vyjadrením žalovaného ako aj podstatným obsahom spisu Okresného súdu Lučenec 21Csp/164/2017 najmä návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, prehľadom zrazených súm, predložením dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy, úverovou zmluvou, obchodnými podmienkami pre úver a uznesením o nariadení neodkladného opatrenia.

41. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobkyňa uzavrela s právnym predchodcom žalovaného Poštovou bankou, a. s. dňa 07.11.2008 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1 327,78 Eur (40 000,-Sk) s dátumom konečnej splatnosti 23.09.2014. V zmysle zmluvy o úvere čl. 5 žalobkyňa ako dlžník uzatvorila s veriteľom dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 OZ za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa vyplývajúcej z uvedenej zmluvy podľa čl. 4 bod 8 obchodných podmienok Poštovej banky, a. s., Bratislava pre úver, kedy zmluva v zmysle čl. 3 odkazuje úpravu všetkých vzťahov medzi zmluvnými stranami na obchodné podmienky banky. Z čl. 4 bod 4.8 obchodných podmienok veriteľa vyplýva, že klient a banka podpisom zmluvy o úvere zároveň uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 OZ, pričom dlžník udeľuje súhlas banke na predloženie tejto dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy dlžníka za účelom zabezpečenia peňažných záväzkov dlžníka vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Táto dohoda a tento súhlas sa vzťahujú aj na budúceho platiteľa mzdy dlžníka ako aj na iné príjmy dlžníka, z ktorých umožňujú všeobecne záväzné právne predpisy vykonávať zrážky. Ukončením platnosti zmluvy o úvere nezaniká zabezpečenie dlžníkových záväzkov voči banke vyplývajúcich zo zmluvy o úvere.

42. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa ako dlžník si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnila, veriteľ Poštová banka, a. s. vyhlásila úver za predčasne splatný k 13.07.2011, pričom listom z toho istého dňa vyzvala žalobkyňu na splatenie úveru v celom rozsahu v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalobkyni doručená 18.07.2011. Ako to vyplýva z predloženej dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy zo dňa 11.02.2015 (č. I. 14 spisu Okresného súdu Lučenec 21Csp/164/2017) dňa 08.12.2014 Poštová banka, a. s., Bratislava ako postupca a spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postupník nadobudol od banky pohľadávku voči žalobkyni v zmysle zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. Dňa 09.12.2014 spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupca zmluvou o postúpení pohľadávok postúpila pohľadávku voči žalobkyni v celom rozsahu aj s príslušenstvom na spoločnosti PRO CIVITAS, s. r. o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464, čím spoločnosť PRO CIVITAS, s. r. o. vstúpila do všetkých práv pôvodného veriteľa, ktorým bola Poštová banka, a. s..

43. Výzvou na vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 11.02.2015 spoločnosť PRO CIVITAS, s. r. o., Bratislava predložila platiteľovi žalobkyninej mzdy spoločnosti THORMA Výroba, k. s., Šávoľská cesta 1, Filakovo, dohodu o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy, ktorá dohoda bola uzavretá medzi pôvodným veriteľom Poštovou bankou, a.s. a žalobkyňou v zmysle zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.11.2008. Uvedenou výzvou spoločnosť PRO CIVITAS, s. r. o. žiadala platiteľa mzdy na vykonávanie zrážok zo mzdy dlžníka za účelom uspokojenia pohľadávky veriteľa až do úplného uspokojenia pohľadávky. Zrážky zo mzdy žalobkyne začal realizovať zamestnávateľ voči žalobkyni už v mesiaci máj 2011 v zmysle žiadosti, ktorú zaslal platiteľovi mzdy právny predchodca žalovaného, kedy došlo k zrazeniu sumy 1 232,03 Eur v prospech Poštovej banky, a. s.. Následne boli zrážky realizované aj v zmysle žiadosti žalovaného, pričom v prospech žalovaného došlo ku dňu 30.04.2017 ku zrazeniu sumy vo výške 487,03 Eur, spolu teda žalovaná zrážkami zo mzdy uhradila 1719,06 Eur.

44. Návrhom doručeným súdu dňa 13.06.2017 sa domáhala žalobkyňa X. V. vydania neodkladného opatrenia za účelom zamedzenia vykonávania zrážok z jej mzdy v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy,

ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.01.2008 a ktorú uzavrela so spoločnosťou Poštová banka, a.s., Bratislava. Súd uvedenému návrhu vyhovel uznesením č. k. 21Csp/164/2017-28 zo dňa 19.06.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.07.2017.

45. Žalobkyňa návrhom doručeným súdu 11.07.2017 žiadala vysloviť, že žalovaný nemá právo domáhať sa výkonu zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.11.2008 a ktorú uzavrela žalobkyňa so spoločnosťou Poštová banka a. s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890. Argumentovala nedostatok aktívnej legitímácie žalovanej PRO CIVITAS s. r. o., Bratislava na uspokojenie z pohľadávky Poštovej banky, a. s., s ktorou uzavrela zmluvu o úvere, kedy celkovo poukázala aj na to, že samotná dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá bola uzavretá v rámci úverovej zmluvy spotrebiteľského charakteru, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 OZ a taktiež nekalou podmienkou podľa čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, preto aj z týchto dôvodov nie je možné zrážky zo mzdy žalobkyne vykonávať. Zdôraznila, že sa domáha ochrany spotrebiteľa s motívom zvýšenia ochrany slabšieho subjektu záväzkového vzťahu, kedy sa jedná o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez súdnej kontroly a korekcie, pričom platiteľ mzdy je zo zákona povinný zrážať zo mzdy žalobkyne splátky v zmysle predloženej žiadosti o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy. Naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby podľa § 137 písm. c/ CSP vyplýva priamo zo zákona (§ 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), nakoľko sa týmto určením naplňujú ciele smernice Rady 93/13/EHS - zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky (viď. rozsudok KS v Košiciach sp.zn. 5Co/554/2013 zo dňa 19.03.2014). Naliehavý právny záujem je daný s ohľadom na tú skutočnosť, že sa zabráni deklarovaná neexistencia práva žalovaného domáhať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy prostredníctvom neplatného zabezpečovacieho inštitútu, čím sa odstráni stav neistoty, v ktorom sa žalobkyňa nachádza.

46. Žalovaný s návrhom žalobkyne vyjadril nesúhlas, kedy v prvom rade zdôraznil, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na podaní uvedenej žaloby, čím je daný dôvod na zamietnutie žaloby. Naliehavý právny záujem v zásade absentuje, ak má žalobca možnosť žalovať na splnenie povinnosti. Určovacia žaloba podaná žalobkyňou neslúži potrebám praktického života a spornosť vzťahu medzi daným spotrebiteľom a dodávateľom neodstráni a pravdepodobne bude musieť nasledovať ďalší spor, súdne konanie o plnenie (rozhodnutie KS v Trnave sp. zn. 25Co/531/2015). Ak sa zamietajúca žaloba pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, je vylúčené, aby sa súd súčasne zaoberal žalobou vo veci samej (rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Cdo/26/2007, 2Cdo/231/2007 a iné). Žalovaný tiež poprel, že by nebol legitímnym vlastníkom pohľadávky svojho právneho predchodcu Poštovej banky, a. s.. Poukázal na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, najmä na znenie ustanovenia, ktorým zákon stanovuje, že pokiaľ súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahne rok, je banka oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi aj nebankovému subjektu i v prípade nesplnenia ostatných podmienok § 92 ods. 8 cit. zák. o bankách. Tiež žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že žalobkyňa dobrovoľne uzavrela zmluvu o úvere, jej podmienky neplnila, čím porušila ustanovenia zmluvy o úvere, je preto povinná podmienky zmluvy plniť. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že zmluvu neuzavrela slobodne, je povinná túto skutočnosť preukázať rovnako ako aj svoje tvrdenie o hrubej nerovnováhe v právach a povinnostiach na jej strane, pretože v sporovom konaní je vždy na žalobcovi, aby uniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení.

47. V priebehu konania nastali účinky zlúčenia spoločnosti PRO CIVITAS s. r. o. a spoločnosti BENCONT COLLECTION, a. s., pričom dňa 09.08.2017 sa spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s. stala univerzálnym právnym zástupcom spoločnosti PRO CIVITAS, s. r. o..

48. Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

49. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v znení ku dňu 07.11.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

50. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení ku dňu 07.11.2008 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

51. Podľa § 525 ods. 1 OZ v znení ku dňu 08.12.2014 postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

52. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom k postúpeniu pohľadávky zmluvou zo dňa 08.12.2014 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

53. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o zmluvu spotrebiteľského charakteru, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/31/ES z 5. apríla 2006.

54. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že predmetom konania je určovacia žaloba žalobkyne vyplývajúca z úverovej zmluvy spotrebiteľského charakteru, ktorou sa žalobkyňa domáhala negatívneho určenia práva žalovaného domáhať sa výkonu zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.11.2008 a ktorú žalobkyňa uzavrela s právnym predchodcom žalovaného. Nakoľko procesnou podmienkou určovacej žaloby je osvedčenie naliehavého právneho záujmu podľa § 137 písm. c/ CSP, súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či podanie určovacej žaloby žalobkyne je opodstatnené, nakoľko bez existencie naliehavého právneho záujmu je vylúčené rozhodovať o určení požadovanom žalobkyňou. Určovacie žaloby majú podľa teórie práva ako aj záverov rozhodovacej praxe súdov opodstatnenie tam, kde je dané ohrozenie práva a nie jeho porušenie. Určovací návrh má charakter preventívnej ochrany práv, keď musí existovať stav právnej neistoty žalobcu, ktorý má určovací návrh odstrániť. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v spotrebiteľských veciach v nie až tak dávnom čase je zaznamenaný dosť podstatný odklon od skoršieho kategorickejšieho videnia problému naliehavého právneho záujmu (uznesenie Najvyššieho súdu SR 1MCdo/1/2009). V prejednávanej veci je nutné konštatovať, že na podanie žaloby na vydanie plnenia je aktívne legitimovaný žalovaný, ktorý takúto žalobu nepodal, teda žalobkyňa nemohla riešiť platnosť dohody o zrážkach zo mzdy ako prejudiciálnu otázku v takomto konaní a ani takúto žalobu iniciovať, ani ju ovplyvniť, čo je odňatie spravodlivosti. Pri skúmaní podmienok § 137 písm. c/ CSP umožňujúceho riešenie práva, resp. právneho vzťahu súdnym rozhodnutím treba vychádzať aj z toho, že v danom prípade ide o spotrebiteľa, ktorého špecifické postavenie ako slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov európskych spoločenstiev, v nie poslednom rade i domáca právna úprava, ktorý spotrebiteľ potrebuje mať vyriešenú otázku pokračovania výkonu zrážok zo mzdy, ktorý výkon bol započatý na návrh právneho predchodcu

žalovaného, v prospech ktorého bolo už vyvráňaných 1 232,03 Eur a v zrážkach zo mzdy pokračuje žalovaný, pretože postavenie žalobkyne ako spotrebiteľky bude istejšie, o to viac, kedy žalobkyňa popiera aktívnu legitímáciu žalovaného, čím je vystavená sankciám, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 OZ) - vid'. bod 56. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa si svoje práva mohla uplatniť žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia, kedy v rámci predbežnej otázky by súd mohol vyriešiť aj právo, ktoré uplatňuje žalobkyňa v tomto konaní určovacou žalobou. V konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia by totiž súd v rámci predbežnej otázky síce musel riešiť skutočnosti žalobkyňou namietané ako je otázka aktívnej legitímácie na uplatnenie práva na výkon zrážok zo mzdy žalovaným, avšak takýto výrok rozhodnutia súdu týkajúci sa vydania bezdôvodného obohatenia by sám o sebe nemal vplyv na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne ako zamestnanca, pretože zamestnávateľ žalobkyne by bol povinný pokračovať vo výkone zrážok zo mzdy z dôvodu imperatívu § 131 ods. 3 a 7 Zákonníka práce pod ťarchou zodpovednosti veriteľa za prípadnú škodu. Súd preto má za to, že žalobkyňa osvedčila naliehavosť právneho záujmu na podanie tejto žaloby.

55. Súd sa preto v ďalšom zaoberal otázkou, či žalovaný je legitímny vlastníkom pohľadávky pôvodného veriteľa Poštovej banky, a.s.. V tejto súvislosti súd vychádzal z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného ku dňu postúpenia pohľadávky (08.12.2014), v zmysle ktorého banka alebo pobočka zahraničnej banky je oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi aj osobe, ktorá nie je bankou (postupník) aj bez súhlasu klienta. Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona o bankách). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 cit. zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávku voči klientovi za splnenia určitých podmienok. Jedna z uvedených podmienok je skutočnosť, že banka je povinná svojho klienta a dlžníka na splnenie jeho povinností písomne vyzvať. Pokiaľ (okrem iného) táto podmienka nie je splnená, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni citované ustanovenie § 525 ods. 1 OZ. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané, potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. V tejto súvislosti žalovaný súdu ako dôkaz o postúpení pohľadávky predložil oznámenie Poštovej banky, a.s. o výzve na splatenie úveru po zosplatnení pohľadávky zo dňa 13.07.2011 (č.l. 83), ktorá výzva bola doručená žalobkyňi 18.07.2011 (č.l. 82). Uvedené teda dosvedčuje, že oznámenie o zosplatnení pohľadávky bolo žalobkyňi písomne oznámené. Žalovaný však nepreukázal, že došlo k písomnej výzve banky v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zák. č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ktorým banka mala písomne vyzvať klienta (žalobkyňu) na splnenie povinnosti z dôvodu omeškania so splnením peňažného záväzku voči banke. Nesplnenie tejto povinnosti má za následok, že pohľadávka banky nebola postupiteľná. Pokiaľ žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na to, že súčet všetkých omeškaní klienta (žalobkyne) so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok, ktorá podmienka v čase postúpenia pohľadávky nastala a teda žalovaný sa stal postupníkom, súd zdôrazňuje, že akákoľvek výška dlhu klienta banky, resp. dĺžka omeškania s platením nemajú vplyv na podmienku uvedenú v § 92 ods. 8 prvá veta zák. č. 483/2001 Z.z. o písomnej výzve banky klientovi, ktorou klienta musí vyzvať na plnenie pred postúpením pohľadávky. V tejto súvislosti je totiž dôležité poukázať aj na to, že ochrana klienta banky vyplýva z toho, že existuje zásadný rozdiel medzi obsahom (kvalitou) bankovej peňažnej pohľadávky a inej peňažnej pohľadávky. Ide o režim správy, administrácie a ochrany dôverných údajov pri pohľadávkach bankového dlžníka, ktorý by mal mať iný zákonný štandard ako napr. v prípade pohľadávky nebankového dlžníka. S bankovým úverom sa spája podstatne širší okruh práv a kogentných povinností, ktoré upravujú vzťah medzi bankou a klientom a na strane klienta existuje legitímne očakávanie založené na zákonom stanovených povinnostiach banky, ktoré odôvodnene dáva klientovi banky podstatne vyšší stupeň dôvery voči správaní svojho úverového veriteľa - banky. Takýto postup banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd preto musí

tieto legitímne očakávania klienta banky v praxi jeho ochrany ako spotrebiteľa premietnuť do svojej rozhodovacej praxe.

56. Z vyššie uvedených dôvodov, kedy súd má za preukázané, že žalovaný nemá aktívnu legitimáciu na vymáhanie plnenia od žalobkyne titulom uzavretia zmluvy o úvere žalobkyne č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.11.2008 s Poštovou bankou, a.s., súd žalobe vyhovel, pričom z dôvodu hospodárnosti konania ďalšie skutočnosti žalobkyňou uvádzané ako dôvody podanej žaloby neriešil.

57. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

59. V prejednanej veci mala úspech žalobkyňa, preto súd vyslovil, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.